

4) Začiatky sú vždy ťažké (2 tony)

Lara sa žiarivo usmiala na úbohých mučeníkov, zdesene sa krčiacich na tráve... ehm, teda na skupinu deciek plnú života, ktoré sa seabedome obzerali a očakávali rozkazy od svojej najvyššej veliteľky.

„Tak sa pustíme do toho, čo vy na to? Začneme od takej trápnosti, ako je dvesto klikov za minútu.“

„Pohoda,“ vyjachtali a pustili sa do toho.

Po pol hodine Lara unavene zarazila ich námahu a počúvala výsledky, čo na seba pokrikovali.

„Osemdesiat!“

„To si macher, ja mám len tridsaťosem!“

„Úbožiaci, nemáte na mojich stopäť!“

„Dobre, vidím, že ste akosi vyšli z cviku, podľa údajov by ste mali byť aspoň trošku zdatní!

Odmena pre Kate, ktorá mala 109 klikov, je pomáhanie Winstonovi s prípravou čaju. Trest pre Sarah, ktorá hneď na začiatku zaspala, bude obiehanie okolo toho tretieho kríčku vpravo, až kým sa my ostatní nevrátíme z opičej dráhy.“

Začiatky sú veru ťažké...

„Niektorí z vás už mali s dráhou tú česť, teraz sa zoznámite podrobnejšie,“ povedala Lara s výrazom moderátora veľkej šou a ukázala na spomínaný mučiaci prostriedok pre tínedžera, ktorý ešte nedávno musel akurát obehnúť so psom dom. „Ste pripravení?“

„My vždy,“ ozvali sa celkom nadšene a ako prvá vystúpila na dráhu Simona. Preskočila tie nízke krabice, vyliezla na vyššie a premýšľala, ako preskočiť na ďalšiu bez toho, aby si polámala väzy.

„Hlavne sa nesmieš báť,“ povzbudila ju Lara a názorne preskočila na druhú stranu, letiac s jednou rukou a nohou natiahnutou, druhé skrčené. Zachytila sa oboma rukami a vyliezla hore.

„Jednoduché, čo povieš?“ usmiala sa.

Simona neisto ustúpila dozadu, rozbehla sa a skočila. Vydarene natiahla ruky a zachytila sa, len ten bolestný ston sa Lare akosi nepáčil. „Čo sa stalo?“

„Môj nos!“ zavylo dievča a škriabalo sa hore. Lara mu pomohla a obzrela jej nos – bol iba trochu opuchnutý a červený, to sa raz stalo aj Lare, nič vážne! Pre každý prípad po ňom poriadne tresla, aby ho vrátila do pôvodnej podoby. Nato Simona odpadla na zem a masírovala si nos pieskom.

„Chod' radšej za Winstonom, Simone (anglická podoba jej mena, ktorou ju Lara oslovovala) a nechaj si to ošetriť,“ odporúčala a obrátila sa k (mierne zhrozenej) skupinke.

Andrew pochodil podobne ako Simona, len nos nemal opuchnutý, preto Lara vynechala

„uzdravovaciú“ metódu a pokračovali až vodorovnému rebríku určenému na rúčkovanie. Chlapec váhavo vyskočil hore a nohy si zahákol o okraje rebríka.

„ZLE!“ vykrikla jeho cvičiteľka a opäť mu názorne predviedla správny postup. Lenže Andrew mal trochu slabšie ruky a pri konci zletel dolu. „Teraz pôjdeš do telocvične v dome a za domácu úlohu si budeš posilňovať ruky s činkami. Keď tu my skončíme, môžeš sem ísť a rúčkovať, predsa len budeš padať do piesku. Len nech je s tebou vždy ešte niekto druhý, OK?“

Andrew prikývol a odišiel.

Napokon vyšli na dráhu Alica s Taiko a úspešne sa dostali takisto k rebríku (Taiko dokonca napodobnila Larin spôsob letu, len si zle odhadla skok a nezachytila sa) a prerúčkovali až na koniec. Voda pre ne nebol problém, no na lanovku sa im nechcelo ísť, aj keď ich Lara prehovárala. Potom si do malého zápisníka poznačila: Opraviť im spôsob rúčkovania, skokov, lezenia, rýchlosť plávania, spúšťanie sa po naklonenej ploche – šmýkanie sa po štyroch nie je prípustné.

Lara sa zamyslela: Aký pohyb im NETREBA opraviť?

Ale ved' začiatky sú ťažké, však?

„Toto... táto vec je OBED?!“ vyhákl Kate a zdesene pozerala na dve malé mrkvičky na tanieri. K tomu bola šálka čistej vody a keby mal niekto ešte moc veľký hlad, dokonca i modrý obrúsok s príchuťou obrúska, ten luxus!

„A čo si čakala?“ spýtala sa Lara. „Pri záchrane svetra buď nemáš čo jesť...“

„Svetra?“ spýtala sa Sarah, no Lara len kývla rukou a pomyslela si, že je prepracovaná, veď predsa nič moc nerobí. Pokračovala:

„...alebo na to nemáš čas! Tak si zvykaj! A ten čaj, čo ste pripravili s Winstonom, je na večeru, tak ho nevypite teraz, hej?“

„Áno, Vaše veličenstvo Najvyššia trénerka skupiny oslích hláv plnených lenivými kapustnými listami,“ zahundrala skupinka dohovorené oslovenie pre prípady, keď si mali uvedomiť, kto je tu šéf. Pokorne sa napchali mrkvičkami, zajedli obrúskami a rozptýlili sa, aby si užili povolenú hodinu oddychu (ktorú mali venovať zlepšovaniu svojich schopností). Lenže čo by ste čakali od dnešnej mládeže? Nieкто išiel čítať Larine knihy o archeológii a antických spôsoboch umývania riadu, iný zas meditoval uprostred fontány alebo hrali golf s Winstonovým umelým okom (ktoré mal len pre istotu, lebo pri Lare nikdy neviete, kam vám vletí najbližšie guľka) a prípadne tancovali so sluhom break dance. Tak napríklad teraz sa dialo toto:

Taiko: „Myslíš, že naučím tú krysu z pivnice aportovať?“

Andrew: „Nie, tá sa naučí ledva nosiť noviny či papuče, no na viac nemá.“

Taiko: „Ja to skúsím.“

A tak mala úbohá archeologička naozaj ťažkú úlohu, niečo z týchto ľudí vyžmýkať, trebárs pot z trička.

O hodinu

„Tak k nohe, trochu si zasúť ažíme!“ zvolala Lara a vysvetlila podmienky: dvojice si mali vyskúšať na Winstonovi spôsoby liečby, zatiaľ iba obväzovanie ruky. Ktorá dvojica mu neobviaže nohu alebo obväz bude aj držať, vyhráva cenu – nácvik spúšťania sa po šikmine!!! Je jasné, že všetci chceli dychtivo vyhrať, preto im výhru Lara neprezradila, aby pri rivalite sluhu rovno nezabalili ako múmiu.

Lara rozdelila malé lekárničky a začala stopovať prvej dvojici Andrew-Kate čas.

„Čo z tohto všetkého je obväz?“ spýtala sa Kate chlapca a vybrala zásobný toaletný papier. Lara v duchu zastonala, no trpezlivo sledovala, ako mu obväzujú ľavé zápästie. Po desiatich minútach, keď hrdo skončili, im oznámila, že zabudli použiť liečivú mastičku od afrického šamana z Ghany. Druhá dvojica Sarah-Simona skoro uťali Winstonovi ruku, keď mu zatiahli obväz, preto získali dva body (súťažiaci pred nimi len jeden).

Alica a Taiko všetko zvládli približne tak, ako to má byť, preto súťaž vyhrali a mohli si užívať šmýkanie sa, až kým pri tom stáli (nie ležali či čupeli) a napodobnili Laru dosť verne. Ona sama si všimla, že dievčatá sú šikovnejšie než ostatní a mohlo by z nich niečo byť. Odvtedy si ich všimla viac, no nie dostatočne, ako sa neskôr ukázalo!

Napokon opäť nastal večer a skupinka, umorená a vyšťavená ako citrón z olivovníku na Antarktíde, zaľahla do svojich pohodlných spacákov, ktoré boli vždy ráno vlhké od rosy a všetci si ako na povel pomysleli:

Začiatky sú ťažké ako dvojtonový kváder!

(Úloha pre záujemcov: vypočítajte jeho objem, ak viete, že hustota je rovnaká ako hustota kyslého mlieka, ktoré práve skyslo.)